

[Alfred Hansen]

har haft. Det er da også klart, at disse elever må have de samme rettigheder, så der ikke finder en diskriminering sted, og jeg er glad for, at ministeren omsider har taget initiativet til dette.

Jeg kan ikke se, at der har været noget til hinder for, at man allerede 1. januar 1980 havde haft et sådant cirkulære liggende, så man ikke på de skoler, der tidligere hørte under særfor sorgen, havde gået i denne uvisshed fra 1. januar. Jeg mener, at loven blev publiceret vedtaget den 8. juni 1978, og man kunne da godt have sendt besked ud til skolerne, så den tvivl ikke havde været der. Men o.k., jeg er meget tilfreds med, at der nu bliver skabt fuld klarhed over, hvilke rettigheder også de elever har.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Alfred Hansen takker mig for, at jeg har taget dette initiativ, og det kan jeg selvfølgelig være glad for. Men når man undrer sig over, at jeg ikke allerede havde gjort det forinden, må jeg sige: ja men vi plejer faktisk ikke at skrive ud til folkeskolevæsenet, at vore bestemmelser gælder for alle i folkeskolevæsenet. Det er en oplagt selvfølge. Nu har der altså været, viser det sig efterfølgende, denne tvivl om, hvorvidt dette dækkede særfor sorgeleverne i folkeskolen. I og med, at de blev flyttet over til folkeskolen, omfatter folkeskolens bestemmelser også denne gruppe af elever, og det, jeg tilbød, var at gøre eksplicit opmærksom på de regler, som allerede er gældende.

Alfred Hansen (DR):

Ja, så må jeg jo nok præcisere lidt kraftigere, hvad jeg mener. Jeg mener de elever, som har gået på særskoler under særfor sorgen, skoler, som stadig væk fungerer, men nu i folkeskolens regie, og jeg er vidende om, at de ikke har fået tildelt frirejser på samme måde som de elever, der går i, skal vi sige folkeskolens normale skoler og normale klasser. Det er problemet, og det mener jeg godt kunne have været klaret allerede fra 1. januar. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke hun er vidende om, at der har været usikkerhed på de skoler, som har hørt under særfor sorgen tidligere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 425

7) Til *undervisningsministeren* af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren fra folketingets talerstol fortælle, hvad ministeren oplyste mundtligt over for finansudvalget i et samråd om det tilbagetrukne aktstykke vedrørende Johannesskolen?«

Skriftlig begrundelse

Offentligheden bør være bekendt med, hvor hurtigt en undervisningsminister totalt kan skifte holdning, og hvorvidt finansudvalget kan betragte undervisningsministerens oplysninger til finansudvalget som troværdige.

Askjær Jørgensen (FP):

Ja, ministeren er nok bekendt med dette. Det er et problem, jeg har forsøgt i løbet af et par onsdage at få afdækket ved spørgsmål til statsministeren. Men da det ikke rigtig er lykkedes at få statsministeren til at give et tilfredsstillende svar, håber jeg på, at undervisningsministerens samvittighed nu vil give til resultat, at vi får en klaring, som vi kan være tilfredse med.

Jeg håber naturligvis, at undervisningsministeren er helt enig med mig i, at finansudvalget ikke kan være tjent med at få oplysninger, som man ikke kan regne med, og supplerende kan jeg godt allerede spørge: hvad ville der være sket, hvis finansudvalget i december måned, da aktstykket vedrørende Johannesskolen blev forelagt, havde godkendt dette? Så havde pengene jo været bevilget. Vil det så sige, at man var kommet til at gøre noget, som var helt i modstrid med det, undervisningsministeren synes man skulle gøre?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Askjær Jørgensen har nu for tredje gang her i spørgetiden stillet spørgsmål om ansøgningen til finansudvalget om et statslån på 17 mill. kr. til opførelse af nye bygninger til Johannesskolen.

Jeg redegjorde for 3 uger siden på et spørgsmål fra hr. Flygaard for baggrunden for, at aktstykket blev trukket tilbage, og jeg har desuden redegjort for spørgsmålet ved et samråd i finansudvalget både den 30. januar